

mindre, skulle resultere i, at man fik en tilsvarende lønstigning som topdirektør i Danmark. Det tror vi simpelt hen ikke på, og derfor er det, der vil ske et tab for statskassen, og man vil ikke få det provenu, som skatteministeren fremhæver.

Men væsentligst for os i Venstre er det, at beskatningen af firmabiler, beskatningen af de mennesker, der lægger et stykke arbejde på de danske virksomheder, stiger til det urealistisk høje, og det synes vi er forkert. Derfor håber vi, at vi til sidst kan få stoppet den her brandbeskatning af firmabiler.

Klaus Kjær (DF):

I Dansk Folkeparti tror vi simpelt hen ikke på et mistet provenu i den størrelsesorden, som bilbranchen har anført, på fra en halv milliard kroner og opefter.

Der vil jo fortsat være behov for rene firmabiler til repræsentative formål, og hvorfor i al verden skulle salget af disse biler gå ned som følge af, at man strammer beskatningen omkring den private kørsel?

Hvis tallet imidlertid viser sig at være rigtigt, bekræfter det jo kun den antagelse, at når man anskaffer disse meget dyre firmabiler, er det, fordi man ønsker at foretage fritidskørsel med skattebegunstigelse i luksusbiler. Andet kan det jo ikke være. Der er jo ikke noget, der forhindrer direktøren, eller hvem det nu måtte være, i at køre i en mindre bil, måske også ejet af firmaet, fra sit hjem og til sin arbejdsplads. Han slipper oven i købet en anelse billigere efter det her lovforslag.

Jeg kan slet ikke se, at den argumentation kan holde på nogen som helst måde. Et mistet provenu på en halv milliard kroner og opefter som følge af, at man ikke kan få lov til at køre skattebegünstiget i en dyr luksusbil i sin fritid, at det kan fortsætte, vil vi i hvert fald ikke være med til at støtte.

Kim Behnke (FRI):

Alle skatter er skrækelige. Alle afgifter er skrækelige, men der er dog nogle, der er knap så skrækelige, og nogle, der er knap så forfærdelige som andre. Det er dem, vi vælger at kalde frivillige skatter. Og hvis man efter at have betalt verdens højeste marginalskat, efter at have betalt verdens højeste moms og alle mulige punktafgifter, da vælger at gå hen og bruge 2 mio. kr. af sine penge på at købe en bil, hvor de 180 pct. er registreringsafgift, så burde de

mennesker udstyres med et brev fra skatteministeren med en takkeskrivelse vedlagt et diplom, et diplom for at være nogle af dette lands allerbedste og mest fremmelige skatteborgere, fordi de fuldstændig frivilligt går hen og lægger et kæmpeprovener i statskassen.

Vi har fra de tabeloplysninger, vi har fået under udvalgsbehandlingen, kunnet se, at det jo er et kæmpemillionbeløb, der kommer ind på salget af ganske få, meget, meget dyre biler.

Det er altså mennesker, som vælger helt frivilligt at aflevere et kæmpebeløb i statskassen, i stedet for de kunne vælge den typisk danske, mellempportionale, halvgrå løsning: købe en lille bil, betale sin indkomstskat og så i øvrigt lade et og to være lige.

De mennesker er altså med til at aflevere en voldsom rigmandsskat ned i statskassen. Og den sammenligning, som Danmarks Radios udsendelse foretog, og som skatteministeren desværre har adopteret, er en sammenligning, hvor man blander indkomstskat og bilafgifter sammen og så siger, at de ting passer sammen. Det gør de naturligvis ikke. Den indkomstskattebetaling, som man lod misundelsens øjne falde på, handler jo om, at de pågældende mennesker har betalt 180 pct. afgift af den bil, der bliver købt, altså langt mere end skatteministeren til dato har haft held til at forhøje indkomstskatten med. Altså betaler de pågældende mennesker under alle omstændigheder et kæmpe skattebidrag til statskassen.

Nu ændrer man reglerne, fordi direktøren kan jo bare køre i en Folkevogn, hvis han ikke har råd til at betale først 180 pct. afgift og derefter ekstra indkomstskat. Hvis direktøren vælger at foretage dette valg, som Socialdemokratiets ordfører anbefalede, ja, så har det den fuldstændigt anvittige konsekvens, at antallet af kroner, der havner i statskassen, falder.

Nu er jeg jo sjældent i den situation, at jeg taler for, at der skal afleveres flere penge i statskassen, men lige præcis når det gælder denne her type absolut frivillige skatter, ja, så er det jo at vende tingene på hovedet at give folk en ny lovgivning med det resultat, at antallet af disse meget dyre biler vil falde.

Så kommer det problem, som man jo har været lidt inde på, nemlig: Hvordan kan man så slippe for det her?

Ja, det er klart, firmaet kan købe bilen. Firmaet kan ansætte en chauffør, give ham en kasket på, hvorefter direktøren, eller hvem det nu måtte være i firmaet, kunder og leverandører osv.,